

ΑΝΕΣΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Εἰς τίμιος ἐργάτης τοῦ καλοῦ, ἐν αὐτοδημιούργημα, εἰς παράγων τῆς τυπογραφικῆς καὶ ἐκδοτικῆς τέχνης ἐν Ἑλλάδι, ὁ Ἀνέστης Κωνσταντινίδης ἐνεκρώθη αἰφνης. Ἡ καρδιά ἦτο πλήρης καλλιτεχνικῶν αἰσθημάτων ἐρράγη, ὥσάν νὰ ἐκουράσθῃ ἐργαζομένη ἐπὶ τόσα ἔτη καὶ μὲ τόσων ζέσιν.

Ἡ ἱστορία τῆς τυπογραφίας παρ' ἡμῖν μετὰ στοργῆς καὶ ἐν περιδλέπτῳ θέσει θ' ἀναγράψῃ τὸ ὄνομα τοῦ Κωνσταντινίδου. Ὁρμηθεὶς ἐκ σμικρῶν, διὰ μόνης τῆς ἰδίας ἱκανότητος, τῆς ἀκοιμήτου δραστηριότητος, τῆς αὐτοπεποιθήσεως, ἥτις εἶναι εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις ἡ βάση τῆς ἐπιτυχίας, κατώρθωσε νὰ ἔχῃ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του τὸ μεγαλείτερον ἐν Ἑλλάδι τυπογραφεῖον μετὰ στοιχειοχυτηρίων, βιβλιοδετείου, στερεοτυπείου κλπ.

Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκδότης ἐπιστημονικῶν καὶ φιλολογικῶν ἔργων ὁ Κωνσταντινίδης δὲν ὑπελείφθη. Υἱὸς φιλόλογου, ἐνωρὶς ἐνεστερνίσθη τὴν πρὸς τὰ γράμματα κλίσιν. Ἄπειρα διδακτικὰ βιβλία ἐξέδωκε καὶ διὰ πρακτόρων μέχρη τῶν ἀπωτάτων χωρίων διέδωκε, διὰ τῆς ἐκδόσεως δὲ τῆς ἑπτατόμου «Ἱστορίας τοῦ Ἑλλήν. Ἐθνους» τοῦ ἀειμνήστου Παπαρρηγοπούλου, τοῦ «Ἑλληνογαλλικοῦ Λεξικοῦ» τοῦ κ. Βλάχου καὶ ἐπ' ἐσχάτων τοῦ μεγάλου Ἑλληνικοῦ Λεξικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ἐκδιδόμενον ὁλοκλήρως ἀνελλιπῶς, ἐπλούτισε τὴν Ἑλληνικὴν βιβλιοθήκην, διότι ὡς ἐκδότης δὲν ἐφείδετο

κέρματος ὅπως ἐκδίδη τέλεια ἔργα.

Ἡ ἐργασία του αὕτη ἡμεῖς ὄχι μόνον ὑπὸ τῆς Ἑλλήν. Κυβερνήσεως, ἥτις πρὸ πολλοῦ τὸν εἶχε τιμῆσει διὰ τοῦ παρασήμου τοῦ Σωτήρος, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν ξένων Κυβερνήσεων, τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Ἰσπανίας, Μαυροβουνίου, Σερβίας, Τουρκίας, διὰ τῶν παρασῆμων τῶν ὁποίων εἶχον τιμηθῇ τὰ τίμια στήθη του. Πλείστα δὲ βραβεῖα χρυσᾷ εἰς Ἐκθέσεις καὶ Ἀκαδημίας ἀπέδειξαν πόσον ἐπιτυχῶς εἶχεν ἐργασθῇ.

Διὰ τοῦτο ἐν πένθει εἰλικρινεῖ ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων ἐκίδευσε τὸν μεγαλότολμον ἄνδρα, τὸν ἀφιλοκερδῶς πολλὰκις ὑποστυρίζαντα τὴν πτωχὴν φιλολογίαν μας. Ἀπὸ τὰ μεγάλα καταστήματά του ἐξῆλθον ἑκατομμύρια σελίδων, δι' ὧν διεχύθη τὸ φῶς τῆς ἀληθείας.

Ἀλλὰ μετὰ τοῦ Κωνσταντινίδου δὲν θὰ ἐκλείψῃ καὶ τὸ ἔργον του. Οἱ τρεῖς υἱοὶ αὐτοῦ Κωνσταντῖνος, Θεοδῶς καὶ Περικλῆς, ἐργαζόμενοι πρὸ πολλῶν ἐτῶν παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πατρὸς των, ἔχοντες ὡς ἐφόδια τὰς ἐξόχους βάρεις καὶ καθοδηγήσεις αὐτοῦ, θὰ συνεχίσωσι τὸ μέγα τοῦτο πατρικὸν ἔργον καὶ θὰ πλουτίσωσιν αὐτό, σημειοῦντες νέον σταθμὸν προόδου. Ἡ «Πανακοθήκη», ἥτις ἐκ τῶν καταστημάτων τοῦ Κωνσταντινίδου βλέπει τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, πέποιθεν ὅτι πλήρης ἔσται ἡ ἐπιτυχία τῆς μελλούσης προοδευτικῆς ἐργασίας, ἣν μετὰ τοσούτου θάρρους καὶ πεποιθήσεως ἀνέλαβον οἱ υἱοὶ τοῦ θανόντος.